

391R0613

15.3.91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 68/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 613/91

av den 4 mars 1991

om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Upprättande av en fungerande inre marknad innefattar undanröjande av tekniska hinder för överflyttning av fartyg mellan medlemsstaternas nationella register. Åtgärder för att underlätta en överflyttning av fartyg inom gemenskapen behövs också för att befria de europeiska redarna från de kostnader och administrativa förfaranden som ett byte av register inom gemenskapen medför och också för att därigenom förbättra driftsvillkoren och konkurrensläget för gemenskapens sjöfart.

Det är samtidigt nödvändigt att trygga en hög nivå då det gäller fartygssäkerhet och miljöskydd, i enlighet med internationella konventioner.

Det får därför inte finnas några tekniska hinder för överflyttning mellan medlemsstaternas register av fartyg som för en medlemsstats flagga, förutsatt att fartygen har visats uppfylla föreskrifterna i dessa internationella konventioner.

Staterna har ansvaret för att utfärda internationella certifikat för säkerhet och förhindrande av förorening enligt 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 1966), 1973 års internationella konvention om förhindrande av förorening från fartyg, i dess lydelse enligt 1978 års protokoll (MARPOL 73/78), samt därtill hörande bindande resolutioner, som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Om privata organisationer utfärdar

certifikat på en medlemsstats vägnar, i överensstämmelse med ovan nämnda konventioner, sker också detta på medlemsstatens ansvar, enligt vad som bestäms i dessa konventioner.

De internationella konventionerna överlåter viktiga tolkningsfrågor till varje enskild fördragslutande stat. På grundval av sina respektive tolkningar av konventionerna utfärdar regeringarna i medlemsstaterna till alla fartyg som för deras flagga och som lyder under föreskrifterna i dessa konventioner, internationella certifikat som intygar att fartygen uppfyller dessa föreskrifter. Medlemsstaterna tillämpar nationella tekniska föreskrifter, av vilka vissa innehåller andra krav än dem som finns i internationella konventioner och tillhörande tekniska standarder. Ett lämpligt förfarande bör inrättas för att lösa sådana skiljaktigheter vid tolkningen av befintliga föreskrifter som kan uppkomma vid en begäran om överflyttning av fartyg och för att ta hänsyn till nya föreskrifter i dessa konventioner.

Denna förordning föregriper på intet sätt Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) utarbetande och tolkning av konventioner.

För att föreskrifterna i förordningen skall kunna utnyttjas måste fartygen ha varit registrerade och i drift under en medlemsstats flagga i minst sex månader för att ge denna stat tillräcklig tid att kontrollera deras skick.

En kommitté bör inrättas för att biträda kommissionen vid tillämpning och tolkning av denna förordning i syfte att underlätta överflyttning av fartyg inom gemenskapen och samtidigt se till att nivån för sjösäkerhet och miljöskydd inte försämras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *Konventioner*: 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 66) och den internationella konventionen om förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL

⁽¹⁾ EGT nr C 153, 22.6.1990, s. 14.

⁽²⁾ EGT nr C 19, 28.1.1991.

⁽³⁾ EGT nr C 60, 8.3.1991.

73/78), tillsammans med de ändringar som gäller när denna förordning antas och tillhörande bindande resolutioner, som har antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).

Om inte annat följer av förfarandena för ändring av ovan nämnda konventioner skall beslut om tillämpning, enligt denna förordning, av senare ändringar som trätt i kraft följa det förfarande som fastställts i artikel 7.

- b) *Krav*: de krav på säkerhet och förhindrande av förorening som fastställts i konventionerna.
- c) *Certifikat*: certifikat, utfärdade av en medlemsstat eller på dess vägnar, i enlighet med konventionerna, samt certifikat utfärdade för kemikalietankfartyg och gastankfartyg byggda före den 1 juli 1986, i enlighet med Internationella kemikaliebulkkoden [IMO-resolution A.212 (VII)] eller Internationella gasbulkkoden [IMO-resolution A.328 (IX)].

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas på lastfartyg med en bruttodräktighet om 500 och däröver

- a) byggda den 25 maj 1980 eller därefter, eller byggda före detta datum, men
- som uppfyller föreskrifterna för nya fartyg, enligt definition i 1974 års SOLAS-konvention och
  - som, om det gäller kemikalietankfartyg och gastankfartyg, uppfyller de standardnormer som avses i artikel 1 c för fartyg byggda den 25 maj 1980 eller därefter,

enligt intyg utfärdat av en medlemsstat eller på medlemsstatens vägnar

och som

- b) har fört en medlemsstats flagga och varit registrerat i medlemsstaten, samt varit i drift under denna flagga i minst sex månader

och som

- c) medför giltiga certifikat.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får inte, av tekniska skäl som följer av konventionerna, underlåta registrering av ett lastfartyg som är registrerat i en annan medlemsstat, uppfyller föreskrifterna och medför giltiga certifikat samt har anordningar och utrustning som är godkända eller typgodkända i fartygets ursprungsland.

Om medlemsstaterna är bundna av regionala avtal till skydd för havsmiljön den dag denna förordning träder i kraft får de införa ytterligare regler som överensstämmer med föreskrifterna i konventionernas tillvalsbilagor.

2. Efter överflyttning av fartyget skall den mottagande flaggmedlemsstaten utfärda certifikat på samma villkor som under den flagga fartyget tidigare har fört.

3. Om certifikaten utfärdas av en organisation på en medlemsstats vägnar skall denna stat se till att organisationen har de kvalifikationer, den tekniska erfarenhet och den personal som behövs för att, vid tillämpningen av konventionerna, kunna utfärda certifikat som tryggar en hög säkerhetsnivå.

Organisationen skall ha förutsättningar för att utveckla regler och föreskrifter som är godkända tekniska standarder och hålla dem aktuella, samt använda kvalificerade och erfarna inspektörer som till fullo kan bedöma i vilket skick ett fartyg är.

4. Trots detta får ett fartyg vid överflyttningen underkastas en besiktning av den mottagande flaggmedlemsstaten med syfte att bekräfta att fartygets och utrustningens skick faktiskt överensstämmer med dess certifikat och de intyg som avses i artikel 2 a.

Artikel 4

I den mån föreskrifterna är oförändrade för existerande fartyg får de mottagande flaggmedlemsstaterna, vid tiden för förnyelse, förlängning eller översyn av de certifikat som utfärdats enligt artikel 3, inte införa andra föreskrifter än dem som ursprungligen utfärdats för certifikat med normal giltighetstid.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om varje vägran att utfärda nya certifikat av skäl som grundas på skiljaktigheter i tolkningen av de föreskrifter eller bestämmelser som konventionerna överlåter åt parterna att besluta om.

Om kommissionen inte inom en månad fått underrättelse om att de berörda medlemsstaterna nått en överenskommelse skall den inleda förfaranden för att fatta beslut i enlighet med den ordning som fastställts i artikel 7.

2. Om en medlemsstat anser att ett fartyg inte kan registreras enligt artikel 3 på grund av att säkerheten eller miljön utsätts för allvarliga risker som ligger utanför certifikatens räckvidd får registreringen skjutas upp i högst tre månader och medlemsstaten skall utan dröjsmål lägga fram ärendet inför kommissionen och ange skälen till detta. Uppskovet skall bekräftas eller återkallas i enlighet med förfarandet i artikel 7.

Artikel 6

Kommissionen skall bistås av en kommitté som är sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 7

När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall kommissionens företrädare förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut åtta veckor från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 8

Kommittén får också rådfrågas av kommissionen i alla frågor med anknytning till tillämpningen och tolkningen av denna förordning och särskilt för att se till att nivån för sjösäkerhet och miljöskydd inte försämras.

Kommittén skall utarbeta egna förfaringsregler.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1992.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 mars 1991.

På rådets vägnar

J. F. POOS

Ordförande
